

Ayrılık

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Ocak 2014

Gün bitiminde,
Yol verdi karanlık güneşe.
Sessizliğin izdüşümünde
Yalan oldu tüm sevdalar,
Kanadıkça kanadı yaralar,
Sürüklendi ayrılıklar peşi sıra
Kattı önüne ne varsa,
Acımadan, pervasızca...

Yumdu gözünü aşk,
Umarsızdı yine,
Derken âşıklar erdi nihayete.
Sorgulanmadı mecburiyet,
Ayrılıklar yargılanmadı;
Kaderdi hükmeden
İnsandı boyun eğen.
Ayrılıklar dipsiz kuyuydu
Feryatların acı acı yankılandığı...

Ayrılıklar çıkmaz sokaktı
Gönüllerin buluşmadığı,
Sebepsiz, zamansız;
Hiç hesap sormadan
Ve kavuşma ümidi olmadan...
Sürdü ayrılıklar
Ömür boyu,
Kaderdi nakarat,
Kederdi güfte,
Eşlik etti hüznün
Ta sonsuza kadar
Hep aynı şarkı çaldı...